

igttage denne pligt, samt ved grovere eller gentagne forsømmelser fratage værgen værgemålet, jf. § 12, stk. 1.

Til § 27

Bestemmelsen afløser den gældende myndighedslovs § 48, hvorefter en umyndig ikke kan forpligtes ved kaution eller anden sikkerhedsstillelse for tredjemands gæld.

Kautionsforbuddet retter sig mod værgen, og reglen gælder ved alle værgemål, herunder også ved værgemål, hvor værgen i medfør af lovforslagets § 33, stk. 1, samarbejder med ægtefællen, jf. § 33, stk. 3. Dog gælder bestemmelsen ikke ved samværgemål, jf. herved lovforslagets § 7, stk. 5, hvilket svarer til den gældende retstilstand.

Umyndige kan ikke selv påtage sig kautionsforpligtelser, jf. lovforslagets § 1, stk. 2, og § 6, stk. 2. Derimod er personer under værgemål efter § 5 eller under samværgemål efter § 7 i princippet ikke afskåret fra at kautionere, da de ikke er frataget den retlige handleevne. Sådanne selvstændige dispositioner vil antagelig være sjældne i praksis, men kautionsforpligtelser m.v. vil i givet fald kunne rammes af aftalelovens ugyldighedsgrunde eller være omfattet af lovforslagets § 46, som afløser den gældende myndighedslovs § 65. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 258.

Til § 28

Bestemmelsen i § 28, hvorefter statsamterne og forvaltningsafdelingerne fører tilsyn med værgerne, og justitsministeren fastsætter regler herom, erstatter til dels den gældende lovs § 51.

Tilsynsreglerne finder anvendelse for værger for umyndige under 18 år og for værger for personer, der er under værgemål efter lovforslagets § 5 eller tillige efter § 6. Svarende til den gældende retstilstand er samværgemål efter lovforslagets § 7 og værgemål, hvor værgen for en gift person i forening med den anden ægtefælle bestyrer bodelen tilhørende den, der er under værgemål, ikke undergivet værgemålstilsyn, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.3. Tilsynet vedrører økonomiske spørgsmål, men statsamtet vil dog også kunne give pålæg til en værge i forbindelse med personlige spørgsmål.

De administrative regler, som vil blive udstedt med hjemmel i § 28, skal erstatte bestemmelser i den nugældende værgebekendtgørelse, som bl.a. også indeholder regler om regnskabsaflæggelse m.v., jf. lovforslagets § 29, og om statsamtets godkendelse af visse dispositioner, jf. lovforslagets § 30. Det er hensigten, at de nye regler i vidt omfang skal udformes med udgangspunkt i de gældende administrative regler vedrørende tilsynet med værgen. Om fastsættelse af en særlig regel om, hvem der kan tage initiativ i forbindelse med værgers passivitet, henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.3.

Til § 29

Med hjemmel i den gældende myndighedslovs § 51 er der i værgebekendtgørelsens § 25 fastsat regler om værgens regnskabsførelse og regnskabsaflæggelse. § 25, stk. 1, foreslås med visse ændringer overført til værgemålsloven.

Efter lovforslagets § 29 skal værgen sørge for, at der aflægges regnskab over forvaltningen af formue og anvendelsen af indtægter. Justitsministeren fastsætter regler herom. Værgens pligt til at føre regnskab fremgår forudsætningsvis af pligten til at aflægge regnskab. Der henvises til betænkningen side 257 f og 319 ff.

De administrative regler forudsættes at tage udgangspunkt i den nugældende retstilstand, jf. herom de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.3.

Til § 30

Efter § 30 kan justitsministeren fastsætte regler om værgens pligt til at indhente godkendelse fra statsamtet. Sådanne regler vil kunne fastsættes for alle dispositioner, herunder til dispositioner over indtægten og formuen og til stiftelse af gæld. »Stiftelse af gæld« er medtaget i lovforslaget for at skabe sikker hjemmel for administrative regler herom, men opregningen er i øvrigt ikke udtømmende.

De hidtil gældende bestemmelser om godkendelse fra statsamtet til værgens dispositioner findes især i værgebekendtgørelsens § 13 – § 18.

Den gældende retstilstand foreslås stort set opretholdt, jf. nærmere herom de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.3. og betænkningen side 313 – 318.

Til § 31

Bestemmelsen om værgens erstatningsansvar svarer med sproglige ændringer til den gældende myndighedslovs § 53, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 257.

Til § 32

At værgen efter *stk. 1, 1. pkt.*, kan få nødvendige udlæg dækket svarer til gældende praksis. Bestemmelsen om, at værgen kan tillægges vederlag for sit arbejde, har sit udspring i værgebekendtgørelsens § 7. Med den nye affattelse foreslås en udvidelse af den hidtil gældende begrænsede adgang til at få vederlag, se nærmere herom de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.4. og nedenfor til stk. 2. Den foreslåede bestemmelse skyldes til dels, at det at påtage sig værgemål ikke længere skal være et borgerligt ombud.

Efter *stk. 1, 2. pkt.*, fastsættes udlægs- og vederlagsbeløb af statsamtet. Det foreslås, at udgangspunktet er, at den, der er under værgemål, selv skal betale udlægs- og vederlagsbeløbene. Dette svarer til den gældende retstilstand, idet det dog er et element